

Franz Kafka *Przemiana* – fragment – dopisywanie dalszego ciągu

Jaś Grabowski

Leżąc tak bezsilnie w łóżku, biedny Gregor zasnął. Spał do południa, a obudził go dopiero wchodzący do jego mieszkania sprzątac. Gdy zobaczył swojego pracodawcę, pomyślał: *O mój Boże. Ja chyba mam zwiady.*

Wtedy Gregor wpadł na pomysł, aby zeskoczyć z łóżka. W tym celu napiął wszystkie tylne nogi i mięśnie i mocno się wybił. Przeleciał jakieś półtora metra, po czym wylądował na szafce. Po jakimś czasie wybrał numer 159 336 878 i po chwili w słuchawce usłyszał skrzeczący głos dobrego czarownika.

- Dzień dobry. Tu czarownik Uzytumyg.
- Zen obry. S tej ony Egor Zamza. Dzyś ano ewem emu amieniem e w robala.
- Już do pana jadę – powiedział Uzytumyg i rozłączył się.

Godzinę później do mieszkania Gregora wszedł czarownik, podał *robalowi* eliksir, a już po trzech minutach stawonóg odzyskał kształty człowieka.

Agent podziękował czarownikowi i wyruszył z nową misją handlową do Limy.

Jakub Szlas

Wiedział, że się spóźni do pracy, ale ciągle bezsilnie walczył o wstanie. Wydawał ohydne odgłosy. Sąsiedzi z klatki byli zdenerwowani. W końcu zawołali szefa spółdzielni, który powiedział:

- Sorry, nie mogę otworzyć!
- A co?
- No...
- No co?
- Niefortunna seria zdarzeń!

Gregor zadzwonił w końcu na policję i pogotowie. Wyszedł z łóżka i wybił szybę, ponieważ był wybuch gazu. Przemienił się w Harry'ego Pottera, w szakala i w lamę. Tymczasem rozpoczął się atak myśliwców, pożar lasów i epidemia eboli, więc gasił pożar i uszkadzał myśliwce. Niestety, nie zdołał uratować okolicy. Uciekł. Spał w krzakach. Obudził się w ludzkim ciele. Leciąca mu krew, więc poszedł do NFZ na medycynę tropikalną ebola. Zwolnił się z pracy przez telefon.

8.05.1. zmarł.

Greta Wanelik

Wkrótce zasnął. Gdy się obudził, spojrzał na siebie i przeraził się, gdyż nogi miał robaka, głowę byka, brzuch człowieka.

Muszę zasnąć, muszę zasnąć – myślał. *Jak się obudzę, może znowu będę człowiekiem.* Ponownie zapadł w głęboki sen. Przyśniło mu się, że jest w dżungli jako tajny agent chwalony na całym świecie, gdy nagle ... stanął przed nim wielki smok, który zamierzał zjeść go w całości. Gregor poderwał się z łóżka, nie myśląc o tym, czy jest bykiem, węzłem, królikiem czy czymkolwiek. Z przerażeniem zaczął krzyczeć: on chce mnie zjeść! Na szczęście uświadomił sobie,

że to tylko sen. uspokoił się i z radością stwierdził, że jest znowu człowiekiem.

- Wreszcie nie muszę już być larwą. Mogę już iść na jakąś normalną misję.
- Albo nie! Pójdę do szefa i powiem, że się zwalniam. Zwolnię się i będę tym, kim zawsze chciałem być: spokojnym bibliotekarzem!

Sąsiadka na to:

- On chyba stracił rozum!

Ciekawe co mu szef powie.

Wiktoria Walicka

Następnego dnia obudził się i stał się człowiekiem. Postanowił polecieć do Anglii, więc kupił bilety i poleciał. Poznał tam pewnego pana.

- Jak ma pan na imię?
- Mam na imię Sławek, a pan?
- Mam na imię Gregor.
- Zaprzyjaźnijmy się!
- Oczywiście! Zapraszam pana na kawę i ciasto.
- Dziękuję panu bardzo.

Następnego dnia Gregor obudził się i przypomniał sobie o podróży do Anglii, o tym, że poznał pana Sławka, który zaprosił go na kawę i ciasto. Okazało się, że mieszkają obok siebie, więc zapraszali się nawzajem. Tak zostali najlepszymi przyjaciółmi, a Gregor żył długo i szczęśliwie.

Zuzanna Wiklent

Niespodziewanie ktoś zadzwonił do drzwi. Wtenczas Gregor wzdrygnął się, ale dźwięk dzwonka nie ucichł. *Kogo do mnie sprowadza o tej godzinie? Kto jest tak natrętny?* - pomyślał. Spróbował jeszcze raz podnieść się, jednak nie był w stanie tego zrobić, a musiał dowiedzieć się, kto czeka za drzwiami.

- Kto tam? - krzyknął tak, aby usłyszał go nieznajomy.
- Słucham? Można powtórzyć? - zapytał intruz.
- Kto tam?! - wrzasnął jeszcze głośniejszym głosem Gregor.
- Przyszedłem sprawdzić czystość kominów. - odpowiedział kominiarz.
- Niestety, nie potrafię wstać, a drzwi są zamknięte. Nie dostanie się pan do środka.
- Czy ktoś ma klucze do pańskiego mieszkania?
- Tak. Administrator budynku.

Dzięki zapasowym kluczom wejściowym kominiarz dostał się do środka.

- Gdzie pan jest?
- W łóżku, w moim pokoju.
- Ale ja nie wiem, gdzie jest pańska sypialnia! - powiedział zirytowany kominiarz, błądząc po mieszkaniu.

W końcu, idąc korytarzem, zauważył kogoś leżącego w pokoju za rogiem. Miał już przygotowane do podpisu dokumenty, gdy nagle... zorientował się, że w łóżku zamiast człowieka leży ogromny stawonóg! Zaczął krzyczeć, jakby ktoś oblał go wrzątkiem, a potem zemdłał. Krzyki usłyszała sąsiadka, która wracała do siebie z zakupami. Wbiegła do mieszkania Gregora i zauważyła leżącego na podłodze kominiarza. Próbowała go ocucić, bezskutecznie. Przestraszona rozglądała się wokół, aż natrafiła na robala w łóżku. Nie

zastanawiając się długo, zaczęła go tłuc nowo zakupioną miotłą.

- Pani Basiu! To ja, pani sąsiad – krzyknął Gregor. - Po prostu przeszedłem przemianę.

Pani Basia nie przestawała jednak bić go miotłą. Wtedy Gregor przekreślił się z pleców na swoje liczne odnóża i postanowił uciekać z kamienicy – tłumaczenie na nic by się przecież nie zdało. Wybiegł z budynku i nie oglądając się na przestraszonych ludzi. Biegł tak szybko, jak tylko mógł, mając nadzieję, że jeszcze zdąży na umówione spotkanie handlowe. Nie pomyślał, jakie zrobi tam wrażenie!

Martyna Argalska

Leżał tak już od kilku godzin, a gdy tak leżał, to rozmyślał nad wszystkim i nad niczym. Jego telefon dzwonił ciągle i bezlitośnie. On sam, biedny, nie wiedział, co ze sobą zrobić. Aż w końcu na korytarzu przed swoim mieszkaniem usłyszał głosy.

- *O, to pewnie moja sąsiadka wróciła* – pomyślał.

Szybko zebrał wszystkie siły i wydał z siebie głośny, lecz dziwny dźwięk. Sąsiadka przystanęła na chwilę i pewnie mocno się dziwiąc, uciekła do swojego mieszkania. Gregor zamachnął się jeszcze raz, by upewnić się, że zmiana pozycji jest całkowicie niemożliwa. Doszczętnie zrezygnowany w końcu zasnął. To, co mu się przyśniło, zmieniło jego życie na zawsze.

Najpierw była ciemność tak wielka, że można było usłyszeć ciche głosy bólesci gdzieś w oddali. Później pojawiła się kropka. Była piękna, soczyście czerwona. Mężczyzna spojrzął na swoje ciało, obejrzał po kolei swoje ręce, ramiona i nogi.

Był człowiekiem! Ucieszył się niezmiernie, lecz gdy podniósł wzrok, zobaczył wciąż zbliżającą się kropkę i jego serce zaczęło wariować. Poczul jak słabnie, serce powoli przestawało bić. Tymczasem kropka zaczęła wirować. Im dłużej się w nią wpatrywał, tym intensywniej odczuwał jej czerwoność i wrażenie niepokoju, które niosła.

Pstryknięcie - dźwięk wydobyty z głębi ciemności - sprawił, że Gregor jak zahipnotyzowany zaczął iść bezwiednie za kropką, która coraz szybciej oddalała się. Dźwięk (znów ten sam) zdjął z Gregora kłatwę, w której tkwił, a kropka zniknęła w ciemności. Kończyny mężczyzny jakby wrzucone do wrzątku zaczęły się roztopiać. Serce znów dało o sobie znać, bijąc jeszcze mocniej niż poprzednio. Już prawie całe ciało się roztopiło, ale serce wciąż żyło. W końcu zostało samo, soczyście czerwone, piękne, wędrujące w głąb ciemności.

Mężczyzna obudził się. Spojrzął na swoje dłonie i nogi – na szczęście był człowiekiem. Zerwał się z łóżka, chwycił teczkę i wyszedł z domu pełen nadziei na nowe, cudowne życie. Wiedział już, jak ma postępować, by jego życie nie skończyło się tak, jak we śnie.